

Posudek na rigorózní práci

Mgr Jiří Hoch

Vyvlastnění nemovitostí

Posuzovaná rigorózní práce v celkovém rozsahu 105 stran je rozdělena do deseti hlavních bodů (včetně úvodu a závěru). Po stručném úvodu se v ní autor zabývá nejprve obecnou charakteristikou vlastnictví, se zvláštním zřetelem na pozemkové vlastnictví (jeho předmět, subjekty, účelovou kategorizaci půdy a omezení vlastnického práva k pozemkům). Následuje v bodech 3 – 5 obecná charakteristika vyvlastnění, s vývojem právní úpravy a přehledem platné právní úpravy na ústavní úrovni a úrovni zákonné. Stěžejním bodem práce je rozbor platné právní úpravy vyvlastnění nemovitostí v bodě 6 (str.37 – 85 práce). V tomto bodě je obsažen dobře utříděný systematický výklad o předmětu, subjektech a předpokladech vyvlastnění, přičemž zvláštní pozornost věnuje autor vyvlastňovacímu řízení, včetně možnosti využití soudní ochrany. Ze zbylých bodů práce pak stojí za pozornost především bod 8, o vynucených zásazích do vlastnictví při pozemkových úpravách, když bod 7 (vyvlastnění v režimu zákona o půdě a bod 9 (vyvlastnění ve vybraných státech EU) představují spíše jen určitou doplňkovou informaci k tématu.

Nesporným kladem práce je skutečnost, že je v ní podán celkový obraz o podstatě, funkci a právní úpravě vyvlastnění, a to v kontextu právní úpravy předcházející a do jisté míry i zahraniční. Významným pro pochopení nezbytnosti tohoto institutu i v podmínkách tržní ekonomiky je objasnění jeho sepetí se zvláštnostmi půdy, které se promítají do procesu jejího přerozdělování, jak to v práci vcelku zdařile vystihl autor. Zvláště je pak třeba ocenit provedený rozbor právní úpravy, založený na poznatcích z četných literárních pramenů a na soudních judikátech, na které autor v práci dosti důsledně odkazuje.

K obsahu práce mám jen několik málo poznámek. Na str.27 se odkazuje na původní znění platného občanského zákoníka, v němž se uváděla možnost vyvlastnění věci v osobním vlastnictví, ale půda byla tehdy jen předmětem soukromého vlastnictví a mohlo by to proto svádět k nesprávné domněnce, že ani nemohla být předmětem vyvlastnění. Na str. 38 se správně uvádí, že vlastnické právo přechází ne vyvlastnitele dnem právní moci rozhodnutí a nikoli až vkladem do katastru nemovitostí, ale toto tvrzení postrádá se odkaz na příslušný právní předpis. Na str. 46 a následující je sice dobře popsána problematika prokazování

veřejného zájmu na vyvlastnění, ale není již zmíněno, jak se tento zájem prokazuje podle platného zákona o vyvlastnění a zda jde při jeho konkretizaci o problém tohoto zákona, nebo zákonů, v nich je upraven účel vyvlastnění. V rámci výkladu o předpokladech vyvlastnění schází výslovná zmínka o principu preference dohody (a to ani v následujícím výkladu o průběhu vyvlastňovacího řízení), i když je možné jej v pojetí autora zahrnout do principu subsidiarity. V bodě o možnostech soudní ochrany na str.84 pak postrádám zmínku o problematice odkladného účinku vyvlastňovacího rozhodnutí po podání žaloby ve věci vyvlastňovací náhrady.

Ve všech částech práce vyniká autorova znalost a velmi dobrá orientace v dané právní materii. Práce zachycuje všechny podstatné otázky sledovaného právního institutu a svým uspořádáním podává ucelený přehled o jeho právní úpravě i některých problémech s ní spojených. Rovněž formální stránka práce je na odpovídající úrovni, a to nejen co do splnění všech požadovaných náležitostí, ale i práce s právními předpisy a literárními prameny a solidní úrovně písemného projevu

Posuzovanou prací splnil její autor požadavky kladené na rigorózní práce, neboť v ní prokázal hlubší znalosti, schopnost samostatného písemného projevu i schopnost přicházet s vlastními myšlenkami a postřehy.

Z těchto důvodů **hodnotím práci jako odpovídající práci rigorózní** a doporučuji její obhajobu.

Při její obhajobě očekávám, že se rigorózant vedle vysvětlení poznámek uvedených posudku zaměří i na následující otázky:

- 1) Jak by mohla skutečnost, že stavba není povolena (popř.jde o stavbu neoprávněnou) ovlivnit možnost odnětí vlastnického práva k ní vyvlastněním?
- 2) Nakolik je zájem na vyvlastnění skutečně veřejným, jestliže vyvlastňovací řízení je nastaveno tak, že může trvat i několik let?

V Praze dne 22.6.2009

Doc.JUDr Jaroslav Drobník, CSc